

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Militia Sacra || Dvcvm Et Principvm || Brabantiaë,||

Molanus, Johannes

Antverpiae, [1592]

De sacratissimo bello quod terra sancta gessit Godefridus Bvllonivs, Dux
Lotharingiae, qui obiit Rex Ierosolymitanus. Cap. L.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38114

De sacratissimo bello quod in terra sancta gessit
 GODEFRIDVS BULLONIUS, Dux
 Lotharingia, qui obiit Rex Ierosolymitanus.

C A P. I.

GODEFRIDVS Bullonius, qui mox à morte Godefridi Gibbosi ab Hérico IV. obtinuerat Marchionatū Antuerpiensem, limitaneam Lotharingia portionem, tandem ab eodem Ducatum acquisiuit. Scribit enim Sigebertus ad annum c i o. LXXXIX. Godefrido, Godefridi Gibbosi ex sorore nepoti, tandem datur Ducatus Lotharingia.

XIII. Brabantia Dux
 dano Henrici
 IV. Godefridus Bullonius, Rex
 Hierosolymitanus.

Hic Princeps nihil territus rei difficultate, asperitate, & immensa itinerum mariumque longitudine, Sarracenos apud Damascum, Turcas & Persas apud Antiochia superauit, & victor contriuit. Mesopotamiam ferro subiugauit, sanctam ciuitatem Ierusalem ac Palestinam strenuus Christi miles Christiano vexillo ab hoste vindicauit. Sed hæc sanctissima victoria latius est explicanda & proponenda.

Anno c i o. xc v. Vrbanus II. commotus à Petro eremita, bellum statuit pro viribus Turcis inferre, & Hierosolymorum urbem sanctam ex eorum manibus extorquere. Sed Italia & Germania Regis Henrici culpa sæuis tunc seditionum fluctibus iactabantur, & Hispani domesticum bellum contra Sarracenos reliquias prosequiebantur. Quare Pontifex Roma in Gallias, ex quibus origi-

nem duxerat, venit, & Claremonti Synhodu celebravit mense Nouembri. Erat ea valde celebris conuentu totius propè Occidentis tam Episcoporum quàm Principum. Coram quibus Pontifex orationem habuit pro sacro bello Ierosolymitano luculentam, & Reip. vtilem. Vnde passim tam nobiles, quàm ignobiles, in remissionem peccatorum suorum, & terrè sanctè liberationem, iter aggressuri, cruce se signarunt. Ex quo expeditio quoque ipsa Cruciata est nuncupata.

Fuit tunc inter primos Godefridus, vir vsu armorum & exercitio militari omnium iudicio singularis. Nam Henricus Imperator in acie existens contra Rodulphum Regem, eum exercitus primicerium constituerat, vbi dictum Regem Rodulphum per vitale pectus Imperiali vexillo transuerberavit. Et cum idem Henricus inuaderet Romam, Godefridus per partem muri à se effractam primus irrumpens, ex multo labore in grauem incidit infirmitatem. A qua mox eum liberatum esse Antonius & Nauclerus scribunt, emissio voto peregrinationis ad terram sanctam. Votum autem istud, & iniqua sacræ potestatis oppugnatio Principem bonum merito ad bellum sacrum, Urbano id publicante, extimularunt. Hinc castrum suum Buillon cum longè lateque diffuso territorio maiori gloria sua quàm euentis mille trecentis marchis argenti purissimi, & tribus auri, diuendit. A

quo

*Ant. tit. 16.
Naucler. ge-
ner. 37.*

quo tempore Leodiensis Episcopus se Dominum, ac postea Ducem vocavit Bulonensem.

Atque vt D. Bernardi verbis, quibus ipse in exhortatione ad Ludouicum iuniorem vsus est, pleniùs hoc dicam, Tria amplissima partimonia, suum, fratris, & matris, partim oppignorauit, partim distraxit, vt copias piorum plusquam pro virili aleret. Ita qui corruerat contra Pontificiam potestatem militans, maior excitatus est: regnumque cæleste merendo inter nos etiam in terris nactus est. Ita Bernardus.

Fuerunt autem qui eius castris se adiunxerunt viri nobiles, & perpetua memoria digni, Balduinus & Eustatius eius fratres, Balduinus de montibus Comes Hannoniensis, Hugo Comes S. Paulli, Engelramus filius eius, Garnerus Comes de Grez, Balduinus de Burgo Ducis consanguineus, Henricus de Ascha, Godefridus frater eius, Dodo de Conz, Conno de monte acuto, & alij plures.

Collegit autem optimus Princeps in Antwerpiensi suo Marchionatu primitias huius sacre militiæ, adscribens ei duodecim primos viros in honorem x i i. Apostolorum. Sed & Ecclesiam D. Michaelis multis donariis ditabat, commendans se & militiam dicto Archangelo, Principi Ecclesiæ. Eadem de caussa multa S. Petro donauit Affligemij, in nouo monasterio in finibus Comitatus Louaniensis.

l. i. H87.

Porro sacrae legiones, quas Paullus Iouitus scribit ultra quadringenta milia voluntariorum militum excreuisse, post varias fortunas, & multarum urbium occupationes, anno cio. xcix. die septima Iunij ad urbem sanctam & Deo amabilem Ierusalem castrametatae sunt. Cumque victus & aquae penuria laborarent, ex communi decreto indictae sunt litaniae, & assumptis crucibus & Sanctorum patrocinijs, Episcopi & clerus nudis pedibus populum subsequenter usque ad montem Oliueti praecesserunt. Vbi Petrus eremita, & Arnulphus familiaris Comitis Nordmanni, populum exhortationis sermone ad longanimitatem animarunt. Octauo autem die humiliationis, obsidionis autem xxxix. eadem feria & hora quibus Saluator noster ibi pro nostra salute mortem crucis subiit, vrbs capta est Idibus Iulij, eo die, vt legitur in epistola Ducum belli, quo primitiua Ecclesia inde abiecta fuit, cumque festum de dispersione celebratur.

*Epist. exstat
in appendice
Mariani.*

In ea epistola Godefridus Dux non aliter se nominans, quam, gratia Dei sancti sepulcri Aduocatum, primus legitur ponte ordinato cum fratre suo Eustathio urbem ingressus. Quos continuo subsecuti sunt, Ludolphus & Guilhelmus vterini fratres, patria Tornacenses, post quos Flandrensiu Comes, & Nordmannorum Dux.

Post occupatam vero a se Ierusalem, octauo die

die vnanimiter in Regem est electus, hunc enim Franci obseruabant, Germani suum dicebant, Itali colebant. Reiecit tamen ille cum nomine coronam quoque auream; indignum arbitratus illic aureo diademate hominem vti, vbi Rex Regum Christus spinam coronam pro redemptione humani generis tulisset. Mox autem Deo primitias regiae suae potestatis obtulit, fundans claustrum, & in eo Dominici sepulcri Canonicos.

Dum autem vlteriùs victor pergìt verus Christi confessor centuplum accepturus, intra primum annum regni sui per validam ægritudinem viam vniuersę carnis est ingressus, xv. Kal. Augusti anno c i o c. Fuit vir religiosus, clemens, pius, ac timens Deum, stabilis & serius in verbo, sæculi vanitates contemnens; quod in militari professione rarum est. In orationibus iugis, liberalitate insignis, affabilitate gratiosus, mansuetus, misericors, & Deo placens. Cui in regno Baldunus Comes Edeffanus, frater eius, electione suffectus est.

Multi hanc sacram historiam descripserunt, sed nemo, vt mihi quidem apparet, plenius & syncerius, quàm Guilielmus Archiepiscopus Tyrius, regni Ierosolymitani Cancellarius.